

falingsmænd, der efter egen Begæring sættes udenfor Nummer uden Gage, bibeholde deres Aldersorden og Ret til ved forefaldende Tjenesteligheder atter at indtræde i deres Nummer i den samme Grad . . .“ Dette Tilfælde med Oberst Madsen omfattes absolut af disse Ord. Han udtraadte efter egen Begæring og stod udenfor Nummer uden Gage, og hans Grund dertil var den, at han vilde overtage den private, civile eller militære Stilling, hvad man skal kalde det, at være Agent for en Kanonfabrik — det var naturligvis, fordi det var en Stilling, der rimeligvis var langt mere indbringende end det at være Oberst i Hæren. Men det var en aldeles given Ting, at efter den Maade, hvorpaa Oberst Madsen var udtraadt af Hæren, kunde han ikke avancere. Med Samtykke fra og ifølge Overenskomst med de kruppske Fabrikker ophævedes Kontrakten om Agenturet for de kruppske Kanoner, og Oberst Madsen indtraadte den 24. Juli 1901 som Krigsminister i Ministeriet Deutzer. Nu forstaaer jeg ikke, om dette gør nogen Forandring i Muligheden for Krigsminister Madsens Avancement. Han var den 30. Maj 1900 traadt udenfor Nummer af rent private Grunde efter egen Begæring; den 24. Juli 1901 bliver han Krigsminister, men dermed kan han dog ikke siges at være traadt ind i Nummer og være bleven tjenestegørende Officer i Hæren igen. Ikke desto mindre avancerede han den 27. Februar 1903 til Generalmajor.

Dette maa siges efter min Formening ikke alene at være i Strid med Ordene i første Stykke af § 138 i Hærloven, men ogsaa i høj Grad med Aanden i denne Bestemmelses 2det Stykke, der siger, at de, der have været udenfor Nummer efter egen Begæring, „kunne ikke forfremmes, saa længe de staa udenfor Nummer, ikke heller, naar de have staaet udenfor Nummer i over 3 Aar, førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter have tiltraadt deres Tjeneste“. Meningen med denne Bestemmelse maa være den, at man vil fastslaa den Ting, at naar en Officer har været udenfor aktiv Tjeneste i saa lang Tid som 3 Aar, maa han ikke kunne avancere, før han igen har gjort Tjeneste i Linien i 1 Aar og gennem et Aars aktiv og prak-

tisk Tjeneste har vist, at han besidder Duelighed nok til at avancere. Men nu er Tiden fra 30. Maj 1900, da Oberst Madsen traadte ud af aktiv Tjeneste, og til den 27. Februar 1903 jo paa det allernærmeste 3 Aar; alligevel avancerer han. Altsaa, uagtet den Tid næsten er forløbet, som anses for at være saa lang en Tid, at en Officer, der har været saa længe udenfor aktiv Tjeneste, ikke maa avancere, uden at han igen har gjort et Aars praktisk Tjeneste, og uagtet Oberst Madsens Forhold falder direkte ind under Hærlovens § 138 første Stykke, som ligefrem siger, at han ikke kan og maa avancere, saa bliver han alligevel den 27. Februar 1903 udnævnt til Generalmajor. Hvorledes man vil forsvare det, og hvilken Sammenhæng dette kan have med nærværende Lovforslag, og paa hvilken Maade Lovforslaget griber ind i Reglen i § 138, det er mig slet ikke klart, det er et højst indviklet Forhold. Jeg ser ikke rettere, end at man maa opstille nogle ganske særegne Regler om, hvad det betyder at være udenfor Nummer, og hvad det betyder ikke at være udenfor Nummer, hvis man skal kunne forsvare det Avancement, der har fundet Sted, og jeg kunde derfor ønske, at man fik rigtige og nøjagtige Oplysninger om, hvad dette Forslag egentlig skal betyde. Ogsaa om det kommer til at betyde noget for Fremtiden for en Officer, der efter eget Ønske er traadt udenfor Nummer, hvis han er kommen til at gennemgaa en Mellempæriode som den at være Krigsminister, er jeg ikke rigtig klar over.

I det hele tror jeg, at dette Forslags Indhold er noget vidt svævende, og jeg kunde meget ønske i hvert Tilfælde at begrænse det til det, som der her foreligger særlig Begrundelse for. Her foreligger kun en særlig Begrundelse i det Forhold, at vi nu have en civil Krigsminister. Denne særlige Begrundelse begrundet kun, at de to Departementsdirektører, som skulle udnævnes, kunne avancere, ogsaa naar de ere ansatte i Ministeriet, men det særlige Forhold indeholder ingen Begrundelse for, at Officerer, som tidligere ere gaaede ind i Krigsministeriet for at gøre Tjeneste der, kunne avancere, og det særlige Forhold indeholder heller ingen Begrundelse for,